Testowanie i jakość oprogramowania

Code style dobre praktyki code review

Ernest Bieś, PWSZ Tarnów 2020

Java - dobre praktyki

"Any fool can write code that a computer can understand. Good programmers write code that humans can understand." – Martin Fowler

```
// Code Readability
if(isCodeReadable()) {
    beHappy();
} else {
    refactor();
}
```

Java - dobre praktyki

Dobre praktyki programowania to klucz do sukcesu. Kod powinien zawsze być czytelny. Musimy zawsze mieć na uwadze, że programiści zazwyczaj pracują w zespole, a co za tym idzie nad jednym kodem pracuje wiele osób. Poprawne nazewnictwo, czytelność kodu to podstawy, które każdy programista powinien znać i rozumieć.

Komentarze

Komentarze nie są szminką dla złego kodu! - to bardzo ważne oraz istotne stwierdzenie. Jeżeli nasz kod jest źle napisany lub nie jest on czytelny nie komentujemy go, tylko poprawiamy. Czytelny oraz prawidłowo napisany kod często nie wymaga komentarzy.

```
//Sprawdzenie czy jest pełnoletni
public boolean check(Person p) {
    if (p.getAge() >= 18) {
        return true;
    } else {
        return false;
    }
}
```

```
public boolean checkPersonIsAdult(Person person) {
    return person.getAge() >= 18;
}
```

Po zmianie nazwy metody komentarz jest teraz zbędny. Nazwa metody przekazuje nam informację o tym czego dotyczy.

Komentarze

```
// Do metody przekazujemy numer przykładu.
// Metoda wywołuje odpowiednią funkcję (przykład zadania) z klasy ExampleRunner
public void runExample(int number) {
    switch (number) {
        case 0:
            ExampleRunner.mapExample();
            break:
            ExampleRunner.filterExample();
            break:
            ExampleRunner.streamsExample();
            break;
            ExampleRunner.codingExample();
```

Często komentarze informacyjne są jednak bardzo przydatne. W powyższym przykładzie objaśniamy działanie naszej metody.

Komentarze

W niektórych przypadków komentarze są bardzo przydatne w wyjaśnianiu zamierzeń. Możemy nie zgodzić się ze sposobem rozwiązania problemu, jednak wiemy co programista miał na myśli.

```
// Metoda zwraca listę liczb parzystych lub nieparzystych w zależności od przekazanego typu
// type = 0 - metoda zwraca liczby parzyste
// type = 1 - metoda zwraca liczby nieparzyste
public List<Integer> getEvenOddNumbers(ArrayList<Integer> listOfNumbers, int type) {
   if (type == 0) {
        return listOfNumbers.stream().filter(num -> num %2 == 0).collect(Collectors.toList());
   } else {
        return listOfNumbers.stream().filter(num -> num %2 != 0).collect(Collectors.toList());
```

Javadoc

Javadoc – narzędzie automatycznie generujące dokumentację na podstawie zamieszczonych w kodzie źródłowym znaczników w komentarzach. Javadoc został stworzony specjalnie na potrzeby języka programowania Java przez firmę Sun Microsystems.

Javadoc

Komentarz Javadoc oddzielony jest znacznikami /** i */, które sprawiają, że ich zawartość (czyli to, co znajduje się między nimi), jest ignorowana przez kompilator. Pierwsza jego linia to opis metody lub klasy, która zadeklarowana jest poniżej. Dalej znajduje się pewna liczba opcjonalnych tagów, które z kolei opisują parametry metody (@param), wartość zwracaną (@return) itp.

Javadoc - przykład

```
* Metoda zwraca listę liczb parzystych lub nieparzystych w zależności od przekazanego typu
* @param listOfNumbers przekazywana lista liczb
* Oparam type
                       przekazywany typ (0 - liczby parzyste, 1 - liczby nieparzyste)
                       zwracana lista liczb parzystych/nieparzystych
* @return
public List<Integer> getEvenOddNumbers(ArrayList<Integer> listOfNumbers, int type) {
   if (type == 0) {
       return listOfNumbers.stream().filter(num -> num %2 == 0).collect(Collectors.toList());
   } else {
       return listOfNumbers.stream().filter(num -> num %2 != 0).collect(Collectors.toList());
```

Nazewnictwo

- 1) Kod piszemy po angielsku.
- 2) Nazwy klas to rzeczowniki pisane wielką literą.
- 3) Nazwy metod to czasowniki pisane małą literą albo wyrażenia, które zaczynają się od czasownika zapisanego małą literą, a pierwsza litera każdego kolejnego słowa jest duża.
- 4) Zmienne piszemy mała litera.
- 5) Stałe zapisujemy wielką literą.
- 6) Nazwy pakietów piszemy małymi literami, zwyczajowo nazwa pakietu jest nazwą domeny, ale odwracamy kolejność poszczególnych członów.

Nazewnictwo - przykład

```
package com.ernestbies;
public class Example { Nazwa klasy pisana z wielkiej litery.
    private int number; Nazwa zmiennej pisana z małej litery.
    private static final double PI = 3.14; Nazwa stałej pisana z wielkiej litery.
    public int getNumber() {
        return number;
```

Nazewnictwo - przykłady

Prose form	Correct	Incorrect	
"XML HTTP request"	XmlHttpRequest	XMLHTTPRequest	
"new customer ID"	newCustomerId	newCustomerID	
"inner stopwatch"	innerStopwatch	innerStopWatch	
"supports IPv6 on iOS?"	supportsIpv6OnIos	supportsIPv6OnIOS	
"YouTube importer"	YouTubeImporter YoutubeImporter *		

^{*}Acceptable, but not recommended.

Note: Some words are ambiguously hyphenated in the English language: for example "nonempty" and "non-empty" are both correct, so the method names checkNonempty and checkNonEmpty are likewise both correct.

Importy

Wszystkie nieużywane importy powinny zostać usunięte. Środowisko IntelliJ IDEA samo zgłosi nam taką sytuację. Kombinacja Alt + Shift + Enter powoduje usunięcie nieużywanych importów.

```
package com.ernestbies;
   import java.util.Date;
  import java.util.List;
  i@ort java.util.TreeSet;
  import java.util.Optional;
Unused import statement
Optimize imports Alt+Shift+Enter More actions... Alt+Enter
```

Formatowanie kodu

Nasz kod powinien być czytelny oraz dobrze sformatowany. Każda, nawet pojedyncza instrukcja powinna być objęta nawiasami klamrowymi. Poniższy kod działa, lecz nie jest on do końca poprawnie sformatowany.

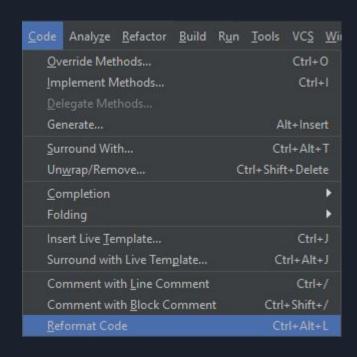
```
public List<Integer> getEvenOddNumbers(ArrayList<Integer> listOfNumbers, int type) {
   if (type == 0)
      return listOfNumbers.stream().filter(num -> num %2 == 0).collect(Collectors.toList());
   else
      return listOfNumbers.stream().filter(num -> num %2 != 0).collect(Collectors.toList());
}
```

Każda pojedyncza instrukcja powinna być w nawiasach klamrowych:

```
public List<Integer> getEvenOddNumbers(ArrayList<Integer> listOfNumbers, int type) {
   if (type == 0) {
      return listOfNumbers.stream().filter(num -> num %2 == 0).collect(Collectors.toList());
   } else {
      return listOfNumbers.stream().filter(num -> num %2 != 0).collect(Collectors.toList());
   }
}
```

Formatowanie kodu - środowisko IntelliJ IDEA

Środowisko IntelliJ IDEA pomaga nam w formatowaniu naszego kodu. Wystarczy z zakładki Code wybrać opcję Reformat Code (skrót klawiszowy Ctrl+Alt+L). Należy jednak pamiętać, że środowisko nie zrobi wszystkiego za nas i znajomość pewnych zasad obowiązkowa.

Formatowanie kodu - środowisko IntelliJ IDEA

Przykład kodu niepoprawnie sformatowanego.

```
public int getHigherNumber(int number) {
    if(number % 5 == 0) {return number + 100;}
    else {return number + 1000;}
}
```

Ctrl + Alt + L

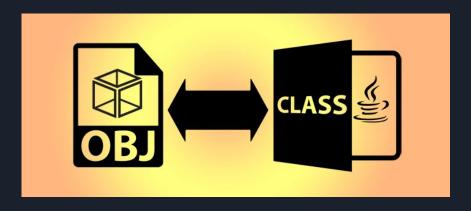


```
public int getHigherNumber(int number) {
    if (number % 5 == 0) {
        return number + 100;
    } else {
        return number + 1000;
    }
}
```

Nasz kod został poprawnie sformatowany.

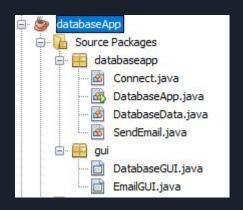
Klasy powinny być małe!

Dzielenie programu na klasy to bardzo ważny element programowania obiektowego. Każda klasa powinna mieć jasno określone zastosowanie, reprezentować określoną strukturę. Dzielenie programu na klasy przynosi ze sobą wiele korzyści.

Warto dzielić program na klasy

Przykład:: Program do łączenia się z bazą danych za pomocą JDBC.


```
public class DatabaseData implements Serializable {
   private String host;
   private String dbname;
   private String user;
   private String port;
   private String pass;
   ...
```

Zapisanie danych do połączenia się z bazą

w osobnej klasie i użycie Serializacji zapewnia nam możliwość łatwego zapisania tych danych w pliku i odczytania w razie potrzeby.. (Nie jest to najlepsze rozwiązanie, przykład tylko dla zobrazowania problemu).

Enkapsulacja danych

Enkapsulacja (inaczej hermetyzacja) to ukrywanie widoczności pól danej klasy dla innych klas, co w ten sposób chroni dane przechowywane w tych polach przed niepowołanym, lub co najmniej nieuzasadnionym dostępem. Dostęp do danych powinien być realizowany za pomocą getterów i setterów.

```
public class Person {
    private String firstName;
    private String lastName;
    private int age;
```

```
public class HiddenData {
    private HiddenData() {
    }

HiddenData hiddenData = new HiddenData();
```

Możemy również stworzyć prywatny konstruktor, jeżeli z jakiś przyczyn chcemy zabezpieczyć naszą klasę przed utworzeniem jej instancji. (Domyślnie tworzony jest konstruktor publiczny).

Obsługa wyjątków

Wyjątek jest specjalną klasą. Jest ona specyficzna ponieważ w swoim łańcuchu dziedziczenia ma klasę java.lang.Throwable. Instancje, które w swojej hierarchii dziedziczenia mają tę klasę mogą zostać "rzucone" przerywając standardowe wykonanie

programu.

Rzucanie wyjątków

Przykład :: Jeśli metoda zostanie wywołana z argumentem mniejszym od 0 możemy uznać to za nieprawidłowe wywołanie i zasygnalizować taką sytuację rzucając wyjątek.

```
public int getNumberOfSeconds(int hour) {
    if (hour < 0) {
        throw new IllegalArgumentException("Hour must be >= 0: " + hour);
    }
    return hour * 60 * 60;
}
```

Łap wyjątki - nie ignoruj!

Wyjątki musimy obsłużyć. Mówimy, że wyjątek jest obsługiwany, jeśli reagujemy na jego wystąpienie i próbujemy "naprawić" program w trakcie jego działania. Do obsługi wyjątków służy try / catch.

```
int hours = -3;
int numberOfSeconds = 0;
try {
    numberOfSeconds = instance.getNumberOfSeconds(hours);
}
catch (IllegalArgumentException exception) {
    numberOfSeconds = instance.getNumberOfSeconds(hours * -1);
}
```

Jeśli kod wewnątrz nawiasów { } rzuci wyjątek i blok catch będzie obsługiwał ten typ wyjątku wówczas zostanie wywołany kod w bloku catch i wyjątek nie przerwie działania programu.

Mechanizm obsługi wyjątków w Javie jest bardzo ważny i powinniśmy z niego korzystać.

Refaktoryzacja

Refaktoryzacja – proces wprowadzania zmian w projekcie/programie, w wyniku których zasadniczo nie zmienia się funkcjonalność. Celem refaktoryzacji jest więc nie wytwarzanie nowej funkcjonalności, ale utrzymywanie odpowiedniej, wysokiej jakości organizacji systemu.

```
public static long getNumbersCount(String numbers) throws EmptyDataException {
   if (numbers.isEmpty() || numbers == null) {
        throw new EmptyDataException();
   } else {
        return Arrays.stream(numbers.split(",")).count();
   }
}
```

Kolejność warunków

Kompilator kompiluje program od "lewej do prawej strony". Jest to bardzo ważna o której musimy pamiętać, szczególnie przy ustalaniu warunków.

LEFT RIGHT

Kolejność warunków - przykład

Na początku sprawdzamy czy String number jest pusty, następnie sprawdzamy null -a. Wywołujemy metodę: getNumbersCount(null).

```
// Funkcja zwraca ilość liczb zapisanych jako łańcuch znakowy rozdzielony przecinkiem
public static long getNumbersCount(String numbers) throws EmptyDataException {
   if (numbers.isEmpty() || numbers == null) {
      throw new EmptyDataException();
   } else {
      return Arrays.stream(numbers.split( regex: ",")).count();
   }
}
```

```
Exception in thread "main" java.lang.NullPointerException at com.ernestbies.Main.getNumbersCount(Main.java:72) at com.ernestbies.Main.main(Main.java:18)

Process finished with exit code 1
```

```
// Funkcja zwraca ilość liczb zapisanych jako łańcuch znakowy rozdzielony przecinkiem
public static long getNumbersCount(String numbers) throws EmptyDataException {
   if (numbers == null || numbers.isEmpty()) {
      throw new EmptyDataException();
   } else {
      return Arrays.stream(numbers.split( regex: ",")).count();
   }
}
```

```
Exception in thread "main" com.ernestbies.EmptyDataException at com.ernestbies.Main.getNumbersCount(Main.java:73) at com.ernestbies.Main.main(Main.java:18)

Process finished with exit code 1
```

Kolejność warunków - przykład

Kompilator sam powiadamia nas, że warunek **nigdy** nie zostanie spełniony, dlatego musi **odwrócić** kolejność.

```
// Funkcja zwraca ilość liczb zapisanych jako łańcuch znakowy rozdzielony przecinkiem

public static long getNumbersCount(String numbers) throws EmptyDataException {

if (numbers.isEmpty() || numbers == null) {

Condition 'numbers == null' is always 'false' when reached

Simplify 'numbers == null' to false Alt+Shift+Enter More actions... Alt+Enter

}
```

Programowanie funkcyjne oraz strumienie

Programowanie funkcyjne - ma ono swoje podstawy już w latach trzydziestych XX wieku gdy to Alonzo Church opracował rachunek lambda. W programowaniu funkcyjnym, w odróżnieniu od programowania obiektowego, najważniejszym i zarazem jedynym narzędziem są funkcje. Dzięki temu możemy tworzyć zwięzły, czysty i wydajny kod. Strumienie pozwalają w łatwy sposób zrównoleglić pracę na danych. Dzięki temu przetwarzanie dużych zbiorów danych może być dużo szybsze.

Strumienie

```
// Funkcja zwraca listę wszystkich słów zawierających 'A'
public static List<String> getWordsWithA(String words) {
    String[] listOfWords = words.split( regex: ",");
    List<String> newList = new ArrayList<>();
    for(String word: listOfWords){
        if(word.contains("A")){
            newList.add(word);
        }
    }
    return newList;
}
```

Przykład :: Metoda zwraca listę wszystkich słów zawierających literę 'A'. Funkcja została napisana bez użycia strumieni.

Po użyciu strumieni naszą metodę możemy zapisać w jednej linijce. Kod jest zwięzły, czytelny oraz łatwy do analizy.

```
// Funkcja zwraca liste wszystkich słów zawierających 'A'
public static List<String> getWordsWithA(String words) {
    return Arrays.stream(words.split( regex: ",")).filter(word -> word.contains("A")).collect(Collectors.toList());
}
```

Strumienie

Przykłady prostych algorytmów oraz wykorzystania strumieni w języku Java.

Link do repozytorium na Bitbucket:

https://bitbucket.org/ernestbies/tijo-good-practices/

Nie rzucaj nullami!

Od Javy 8 mamy możliwość korzystania z klasy Optional, która pozwala nam nie robić tradycyjnego sprawdzenia: if (object != null).

Klasyczne podejście:

```
private String saveTrim(final String input) {
   return input = null ? "" : input.trim();
}
```

Optional powstał po to żebyśmy nie musieli umieszczać w kodzie warunków sprawdzających czy referencja ma wartość null.

Adnotacje

Dawniej, kiedy w Javie nie było adnotacji, stosowane było specjalne nazewnictwo (np. prefixy), aby zaznaczyć, że dany element potrzebuje specjalnego traktowania (np. przez framework).

Adnotacje rozwiązują wszystkie te problemy i to je właśnie powinniśmy używać. Jedna z najważniejszych i najpopularniejszych adnotacji w standardowej bibliotece Javy to @Override. Używana jest na metodach i deklaruje, że dana metoda nadpisuje metodę w nadklasie.

@Override
public String toString() {
 return firstName + " " + lastName;
}

done, done, done

To określenie pochodzi ze Scruma a poszczególne 'done' oznaczają:

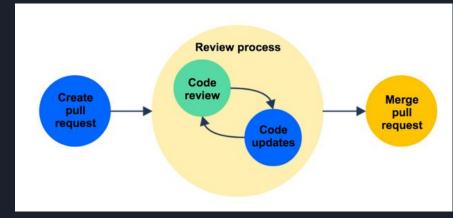
- kod napisany, czyli taki, który działa lokalnie ("u mnie działa")
- kod przetestowany, za pomocą testów jednostkowych, a także integracyjnych
- kod zatwierdzony, czyli taki, który został zatwierdzony przez
 Product Ownera, jako realizujący konkretną potrzebę biznesową
 wynikającą z zadania. Taki kod jest zmerdżowany do mastera i
 stanowi część naszego produktu.

Warto pamiętać o tej zasadnie podczas implementacji naszego kodu.

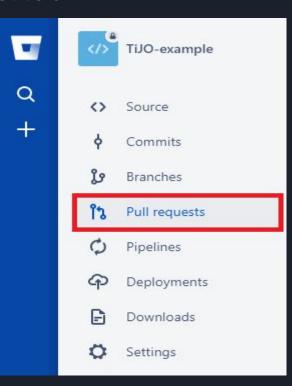
Code review

Pull Request to metoda scalania gałęzi w gicie. Na tej zasadzie rozwijane są różne projekty w tym projekty typu *open source*. Programista tworzy własnego brancha gdzie wprowadza swoje zmiany i wysyła je do repozytorium – robi tzw. PR (z ang. pull request). Zmiany te są testowane przez mechanizm CI (z ang. continuous integration) a następnie trafiają przed scaleniem do głównego brancha do weryfikacji (z ang. review) przez administratora repozytorium dostarczając również informacje o potencjalnych konfliktach. Na końcu procesu zmiany są scalane z główną gałęzią

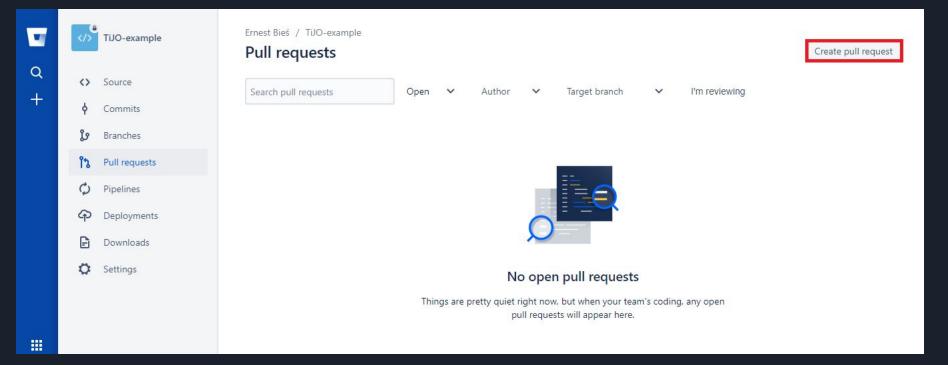
projektu.

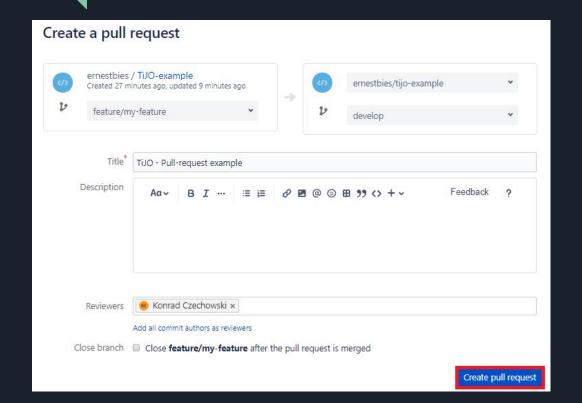

W serwisie **Bitbucket** w lewym górnym rogu przechodzimy do repozytorium a następnie klikamy opcję **Pull requests**.

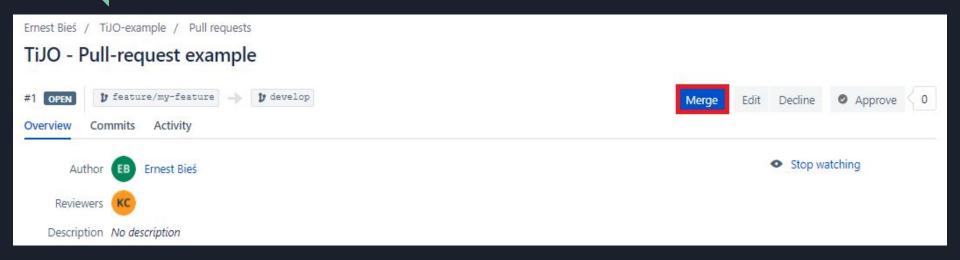

Po przejściu do zakładki Pull requests wybieramy opcję Create pull request.

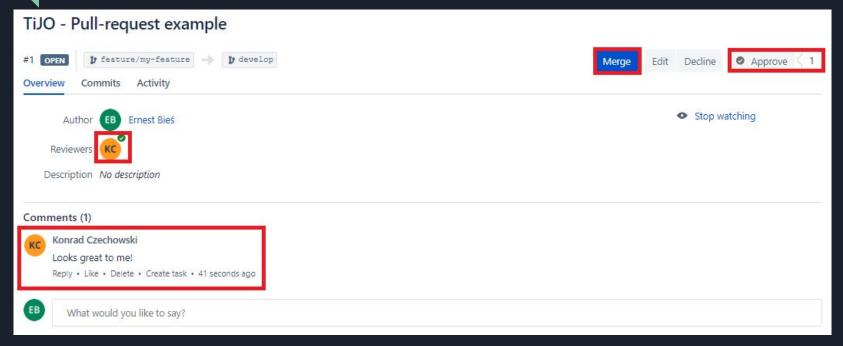

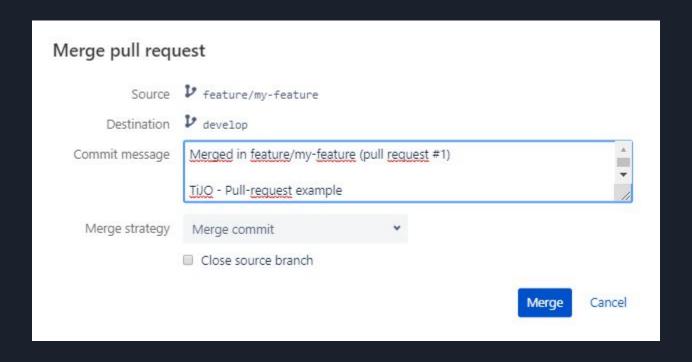
Następnie wybieramy nasz branch (w tym wypadku **feature/my-feature**) oraz **branch docelowy**, z którym chcemy się zmerge'ować (w tym wypadku **develop**). Możemy również ustawić tytuł, opis oraz recenzentów z naszego zespołu. Następnie naciskamy Create pull request.

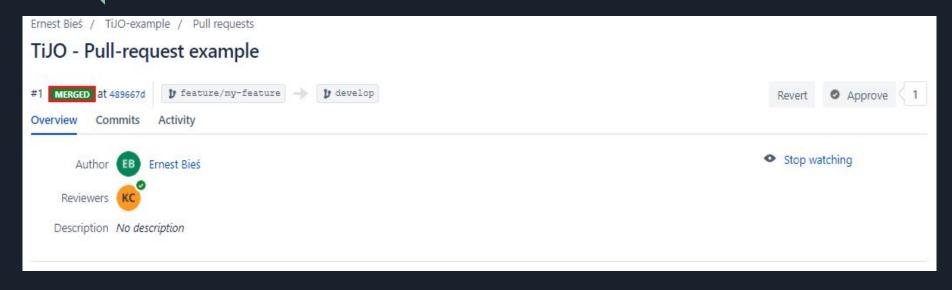

Nasz **pull-request** jest otwarty (posiada status **Open**). W tym momencie inna osoba z zespołu oceni nasze zmiany. Po **zaakceptowaniu** zmian przez drugą osobę możemy wykonać **Merge**.

Po zaakceptowaniu zmian przez członka naszego zespołu możemy przejść do Merge.

Po wykonaniu merge'a status **Pull requesta** zmienia się na **Merged**. Zmiany zostały zatwierdzone oraz wysłane.

Pull Requests w środowisku IntelliJ IDEA

Dzięki środowisku Intelli IDEA mamy również możliwość tworzenia Pull requests.

Link do tutoriala:

https://www.jetbrains.com/help/idea/contribute-to-projects.html

Pełny tutorial tworzenia Pull requestów w serwisie **Bitbucket**:

https://confluence.atlassian.com/bitbucket/create-a-pull-request-to-merge-your-change-774243413.html

Dziękuję za uwagę!

Źródła:

- 1) https://google.github.io/styleguide/javaguide.html
- 2) https://kobietydokodu.pl/niezbednik-juniora-dobre-praktyki-dl
 a-poczatkujacego-programisty/
- 3) https://howtodoinjava.com/java-best-practices/
- 4) Czysty kod. Podręcznik dobrego programisty "Robert C.Martin"